

въ храмове тѣ имена-та на грѣцки-тѣ владици и на патриарха; и тѣ захванахъ да споменуватъ султаново-то име; бѣлгаре-тѣ отъ повечето епархии испратихъ писменни за-явления до правителство-то и до цариградски-тѣ бѣлгаре, та обаждахъ, че не припознахъ вече цариградский грѣцки патриархъ за началникъ на Бѣлгарска та Черкова. На-поконъ единъ слѣдъ другъ, бидохъ изгонени и всички тѣ грѣцки владици изъ бѣлгарски-тѣ епархии; на нѣкои дори и живѣлица-та бидохъ разтурени, както се случи и съ рус-сенския епископъ Синесий.

Подиръ нѣколко дни патриархъ-тъ повика Илариона за да му даде обяснения за станало-то. Владика-та Иларионъ казалъ, че не можялъ да се противи на народно-то ис-кание и така сторилъ за да запази народа да си не про-мѣни вѣра-та, като патриархия-та не взела въ внимание справедливи-тѣ му искания. По слѣдствие на това, патри-архия-та писмено помолила правителство-то да накаже Ила-риона, ала турски-тѣ министри я не послушахъ. Тѣ иска-хъ да се възползуватъ отъ станало-то и, макаръ тайно, поддържахъ враждебни-тѣ отношения между бѣлгаре-тѣ и патриархия-та, а пжкъ такива отношения между два едно-вѣрни народи, званично припознати за единъ, понасяхъ на правителство-то. На 24-й Априлия Иларионъ пакъ извър-ши богослужение-то, като самостоятеленъ бѣлгарски све-щенноначалникъ, та патриархъ-тъ пакъ помоли правител-ство-то да накаже бѣлгаринъ-тъ владика, ала и сега се не взе въ внимание искание-то му. Слѣдъ тия случки, кжмъ бѣлгарска-та страна се присъединихъ: бивший велески ми-трополитъ Авксентий (бѣлгаринъ), който тогава се намира-ше въ Цариградъ, и пловдивский митрополитъ Паисий (грѣкъ), а пжкъ сръдецки митрополитъ Геденъ (тоже грѣкъ), като извършвалъ божественна-та служба на Пе-тровденъ (29-й Юния), произнесжлъ (по грѣцки) многолѣт-ствие за Илариона, когото нарѣкжлъ священноначалникъ на цѣла Бѣлгария.

Въ това врѣме грѣцкият патриархъ Кирилъ си даде оставка-та; вмѣсто него грѣцки-тѣ си избрахъ за патриархъ кизическия митрополитъ Якимъ. Новият патриархъ нами-слилъ да извъргне отъ санове-тѣ имъ владици-тѣ Илари-онъ, Авксентий и Паисий, като смѣталъ, че съ извърже-ние-то на тия послѣдни-тѣ, ще загине и домогвание-то на